

Dolors Mas sap prou bé com de tortuós ha estat l'avanç del català a les aules. L'escola on ella treballa de fa 28 anys, el CEIP Herrero de Castelló, va implantar la línia en català l'any 1993 i ella fou la primera mestra que va fer classes a xiquets de tres i quatre anys. "El valencià cal cuidar-lo a l'escola, perquè fora no hi ha àmbit on se'n tinga cura", explica Mas, qui recorda que "els estudis demostren que només els programes d'ensenyament en valencià garanteixen el correcte ús i coneixement de les dues llengües". Tanmateix, l'escola on exerceix deixarà d'oferir l'ensenyament en català als xiquets de primer d'infantil a partir del curs vinent perquè així ho ha decidit la Conselleria d'Educació.

El de l'Herrero no és un cas únic al País Valencià. La Conselleria d'Educació ha presentat un arranjament –això és, el document on es plasma la planificació escolar de cara al curs vinent– que fa minvar, sobretot, l'oferta de places en català per als xiquets que s'incorporen al nivell d'infantil. Al Port de Sagunt, a Manises, a Banyeres de Mariola, a Poble Nou de Benitatxell (on dues famílies s'han negat a matricular els seus plançons si no ho poden fer en català), a Alacant... hi ha pares i mares que no podran matricular els seus fills de tres anys en la seua llengua vernacla perquè Conselleria ha decidit suprimir aules en català.

On l'acarnissament es fa més visible és, amb tot, a les comarques de Castelló, el territori en què la presència de la llengua pròpia a les aules està més normalitzada. Segons dades del Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV), de les 34 aules que s'hi han suprimit, 33 són en català. "No sembla que siga casualitat. A Castelló no hi ha conflicte lingüístic i són ells qui el creen quan impedeixen que els pares, lliurement, matriculen els seus fills en valencià", argumenta Patricia Teruel, representant de l'STEPV a Castelló.

El pretext demogràfic. La topada entre la comunitat educativa i Conselleria va començar a gestar-se el passat desembre, quan el departament que dirigeix María José Català va presentar el primer esborrany d'arranjament.

Tall de carrer a l'exterior del CEIP Herrero de Castelló en senyal de protesta per l'eliminació d'una aula d'infantil en català.

La marea verda amara el País Valencià

Amb l'excusa del descens demogràfic, la Conselleria d'Educació eliminarà 223 unitats escolars. La supressió, que es concentra en les línies en català, ha revoltat la comunitat educativa del País Valencià.

Amb l'argument del descens demogràfic dels últims anys, Conselleria va anunciar la supressió de 146 unitats d'educació infantil, a més de 70 de primària, dos d'ESO i cinc d'educació es-

pecial. "L'arranjament, que es presenta tots els anys, serveix per ajustar l'oferta a la demanda –explica a EL TEMPS una portaveu de la Conselleria–. Les dades demogràfiques indiquen que hi ha un descens de la població de tres anys. La nostra obligació, si volem fer un ús eficient dels recursos, és ajustar l'oferta. Calia disminuir el nombre de places perquè en els dos últims cursos han sobrat un terç de les places públiques".

En aquest reajustament, però, ha estat l'ensenyament en català qui n'ha eixit més malparat. Segons dades d'Escola Valenciana, la planificació per al curs vinent contempla la desaparició de 69 unitats en valencià, mentre que en altres 82 centres on fins ara s'impartia la doble línia en castellà i català, els consells escolars hauran de decidir quina de les dues línies liquiden. En total, 151 unitats en català són afectades, amb l'agregant que col·legis com

l'Herrero, on el consell escolar s'havia manifestat unànimement a favor de mantenir la línia en català, han vist com en el període de prematriculació només podien triar l'opció de castellà.

Des del departament que dirigeix Maria José Català neguen que s'haja produït el dit acarnissament contra la llengua pròpia i es mostren oberts a negociar canvis en l'arranjament abans que s'iniciï el període de matriculació definitiva, el pròxim 12 de juny. Les mobilitzacions en centres com el Ramiro Jover, de València, per exemple, han provocat que Conselleria es replantege l'eliminació de la línia en català.

Aquest centre ha aconseguit allò que perseguia després de setmanes de mobilitzacions, però en són molts més els que, arreu del País Valencià, continuen donant la batalla. Tancaments nocturns, talls de carrer, xarrades informatives, concentracions davant l'edifici de la Conselleria, festes reivindicatives... s'han incorporat al dia a dia d'una comunitat educativa que, per imitació de les illes Balears, ha adoptat el verd com a cuirassa. El nerviosisme i el neguit augmenta entre els pares i mares a mesura que el calendari avança, ja que en només dues setmanes hauran de fer les matriculacions definitives.

Doble vara. Ontinyent és un dels municipis on la flama de la reivindi-

Pares i mares del CEIP Ciutat de Cremona es manifesten davant el centre contra la supressió de les aules d'infantil.

Cent dies de tancament contra el tancament

Que els programes electorals estan per incomplir-los ho saben bé els pares i les mares del col·legi públic Ciutat de Cremona, a Alaquàs (Horta Oest). El Partit Popular va prometre durant la campanya electoral de 2011 millorar el sistema educatiu valencià. En concret, el seu programa afirmava: "Ampliarem i millorarem la nostra xarxa pública de centres educatius a través de noves construccions, remodelacions i ampliacions. Acabarem els 46 nous centres educatius que hi ha en marxa en aquests moments".

Font: Escola Valenciana, a partir de les dades de prematriculació dels centres afectats per la supressió d'unitats en català.

Entre aquests centres hi havia el CEIP Ciutat de Cremona, una escola inaugurada quatre anys abans en una zona d'expansió d'Alaquàs, a tocar de Torrent. En plena bombolla immobiliària i amb dades demogràfiques a l'alça, el col·legi havia de complementar l'oferta educativa del municipi, que comptava amb quatre centres públics i dos de concertats. El col·legi es va inaugurar el 2007 oferint tres aules per curs (això és, dues línies en valencià i una en castellà) i amb l'esperança que els barracots foren una solució provisional, tal com els prometien els responsables de la Conselleria d'Educació

Durant els darrers set anys, la construcció definitiva del Cremona s'havia convertit en el principal cavall de batalla de pares i mares. Les protestes contra els barracots, però, han passat a un segon pla des del passat desembre, quan la comunitat educativa es va assabentar de la decisió de la Conselleria de suprimir per al curs vinent les tres aules d'educació infantil. Això significa, a la pràctica, que no s'hi incorporaran nous xiquets, la qual cosa anticipa el futur tancament del centre.

“Des de Conselleria ens volen engalipar: ens diuen que no desapareixerà, sinó que l'annexionaran. Però una cosa i l'altra són la mateixa. Temem que si en tres o quatre cursos no entren nous alumnes d'infantil, el centre es tanque”, explica Javier Parrilla, president de l'AMPA. Parrilla argumenta que fins a 20 pares han sol·licitat dur els seus fills de tres anys al Cremona, la qual cosa justificaria l'habilitació d'almenys una aula de primer d'infantil. “L'objectiu últim és eliminar-nos”, assegura Parrilla i és per això que les mobilitzacions i les mesures de protesta s'han incorporat al dia dia del centre. Aquest dijous, de fet, es compliran 100 dies de tancaments nocturns al mateix centre.

Des de la Conselleria d'Educació neguen que la intenció última siga liquidar el centre i asseguren que “si la situació demogràfica canvia a Alaquàs, estudiarem la possibilitat de tornar a oferir l'aula d'infantil”. Una portaveu de Conselleria hi afegeix: “Normalment, quan s'eliminen aules, s'intenta fer en col·legis prefabricats. El Cremona és l'únic d'Alaquàs que està en aules provisionals, per la qual cosa el que té més lògica és tancar unitats d'aquest centre i no dels que estan en instal·lacions definitives. És una qüestió de sentit comú. Volem les millors instal·lacions per als alumnes”. L'AMPA del Cremona ha presentat un recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia valencià contra l'ordre de Conselleria per la qual es suprimeix l'aula d'infantil. “A aquestes alçades, no creiem en la Generalitat; només en la justícia”.

cació continua encesa al recer de la Plataforma Prou, creada amb el propòsit de defensar l'ensenyament públic. La plataforma ha rebut el suport de nombrosos polítics i personalitats del món de la cultura com Xavi Sarrià, Pep Gimeno Botifarra, Eugeni Alemany o Xavi Castillo, entre d'altres. De les sis escoles públiques que hi ha a la capital de la Vall d'Albaida, ha estat en els dos col·legis amb doble línia en català –el Martínez Valls i el Bonavista– on Conselleria ha optat per eliminar aules. A més, els centres concertats de la població s'han quedat sense completar la seua oferta en infantil de tres anys i, tot i això, no han sofert cap retall d'unitats. “Utilitzen la disminució de la natalitat com a excusa per suprimir aules –es lamenta Sílvia Ureña, portaveu de la Plataforma–. Si de veritat creuen tant

com diuen en l'ensenyament públic, el que haurien de fer és abaixar la ràtio d'alumnes per aula [que l'any passat es va augmentar d'un 20%, de 25 a 30 alumnes] i proporcionar un ensenyament de més qualitat”. Almenys vuit famílies que havien sol·licitat matricular els seus fills en aquests dos col·legis s'hi han vist afectades. “S'està impedit als pares que trien la llengua en què volen que estudien els seus fills”, critica Ureña.

A propòsit d'això, les entitats en defensa de l'ensenyament en català al País Valencià lamenten “la doble vara de mesurar” que s'aplica a l'hora de donar cobertura al dret dels pares a triar l'idioma d'escolarització dels seus fills. “Mentre Conselleria fica tots els recursos necessaris per garantir l'ensenyament en castellà, en el

Conselleria ha desoït la voluntat de les escoles que volen línia en català

cas del valencià no passa el mateix”, assegura Vicent Moreno, president d'Escola Valenciana, qui critica que “Conselleria s'empara en el districte únic [pel qual els pares poden sol·licitar plaça en qualsevol centre de la seua localitat, independentment que es trobe o no en el seu barri] per dir que qui vol estudiar en valencià ho pot fer. El que no diu és que l'escola no pot fer-ho està a tres quilòmetres de la seua casa. Utilitzen el districte únic segons els convé”.

Un cas paradigmàtic és el CEIP Pare Català al barri de Benimaclet de València, on s'ha habilitat una aula en castellà per a només quatre famílies que han sol·licitat aquesta opció. Centres com l'Herrero, de Castelló, o el Sant Vicent Ferrer, de Teulada, els consells escolars dels quals s'han manifestat a favor de l'ensenyament en català en les aules que no han estat suprimides, han vist com Conselleria passava per alt la seua voluntat. L'argument que els han donat és que la Llei Orgànica per a la Millora de la Qualitat Educativa (LOMCE) obliga a garantir que els xiquets estudien en castellà. “Per a l'ensenyament en castellà tot són catifes roges; per al valencià, tot són bescollades”, resumeix Marc Candela, de l'STEPV. Per a Tomàs Llopis, responsable d'ensenyament d'Acció Cultural del País Valencià, la liquidació de línies en català forma part d'“una gran operació de destrucció de la llengua als Països Catalans. La supressió de freqüències de TV3, les agressions al català a Mallorca... formen part d'una estratègia perfectament dissenyada pel PP”.

Contra aquesta mala maror, la comunitat educativa del País Valencià s'ha enfundat la samarreta verda. Falta veure qui eixirà victoriós d'aquesta naumàquia.

Violeta Tena